

denne Eksport kan komme i Gang, men jeg synes alligevel, at Beregningerne her hviler paa et meget usikkert Grundlag.

I Lovforslagets § 8 har man i det andet høje Ting foretaget en af den højtærede Landbrugsminister foreslaaet Ændring, hvorved man fjerner Bestemmelsen om, at et Udvalg den 20. i hver Maaned skal fastsætte en Notering paa Majs og Byg, Noteringer, hvorefter Dispensationsafgiften skulde beregnes, saaledes at den skulde gælde for den næste Kalendermaanede. Jeg tror, at det er den højtærede Landbrugsministers Mening, at man skal kunne ansætte disse Noteringer med et noget kortere Mellemrum end en Maaned. Jeg vilde dog betragte det som meget uheldigt, hvis man kom ind paa at lade Priserne skifte med kortere Mellemrum, idet det efter min Mening i høj Grad vil gøre Korneksporten til et Spil, og jeg tror, at ingen af Parterne, hverken Landbrugerne, Staten eller Eksportørerne, kan være tjent med, at den Eksport, som vi gerne skulde have i Gang, hviler paa et mere usikkert Grundlag end nødvendigt. Jeg vilde da ønske, at man kunde faa helst en fast Afgift, men i hvert Fald en Afgift, som stod fast over et længere Tidsrum, saa at de, der skal eksportere Byg, virkelig kunde regne ud, hvad de fik for Varerne paa det Tidspunkt, da de solgte dem; det kan de ikke, naar de ikke ved, hvilken Dispensationsafgift de skal betale paa den Tid, da de sender deres Varer ud af Landet. Med de nuværende Priser paa Byg og Majs vil man jo ikke kunne opnaa en Eksportafgift paa 10 Kr., men det er muligt, at Priserne vil stige, saaledes at man ikke alene kan opnaa denne Afgift, men en betydelig højere. Selv om det ikke skulde blive Tilfældet, vilde jeg dog anse det for meget ønskeligt, om man kunde faa en Eksport af Foraarssæd i Gang. Jeg mener, at det var højst uheldigt, at en saadan Eksport ikke kom i Gang i Fjor paa et tilstrækkelig tidligt Tidspunkt, men at man i Stedet maatte sælge flere Ladninger Majs ud af Landet, Majs, som kunde have erstattet det Foraarskorn, vi kunde have sendt ud. Vi havde derved kunnet indvinde ret betydelige Beløb i fremmed Valuta til Gavn for vort Samfund. Men Sagen har ogsaa en anden Side, nemlig den, at vi skulde bruge de nuværende Tider, da de fremmede Markeder for Maltbyg og Sædekorn er let tilgængelige, til at faa indarbejdet vore Varer. For Øjeblikket ser det lyst ud for det danske Landbrug, men det er jo ikke sikkert, at dette lyse Billede bliver ved at staa, der kan meget let komme Tider, da det vilde

være godt for det danske Landbrug ogsaa at have denne nye Streng paa sin Bue og at have indarbejdet vort Maltbyg og vor Saasæd saaledes, at der kunde være en Eksport deraf til godt indarbejdede Markeder.

I det andet høje Ting har en af mine Partifæller henstillet til den højtærede Landbrugsminister, at Udførselen af Vinterkorn, hvis der bliver nogen, maatte komme til at foregaa i Form af Møl. Denne Henstilling synes Partiet Venstres Ordfører efter det stenografiske Referat at dømme ikke at have taget særlig velvilligt paa. Den ærede Ordfører syntes at mene, at det var en Sag, der kun berørte Møllerne, og at man derfor ikke behøvede at tage stort Hensyn dertil. Jeg mener nu, at selv om den kun havde berørt Møllerne, vilde der, hvis den ikke var til Skade for nogen anden, have været Grund til at tage Sagen under Overvejelse. Men det er efter min Mening en Sag, som har videre Interesse end for Møllerne. Vi lever i en Tid, da man stadig med Rette fremhæver, at der skal arbejdes saa meget som muligt og spares saa meget som muligt; og da vor Mølleindustri i disse Aar af Mangel paa Raaprodukter har maattet arbejde med betydeligt indskrænket Drift, vilde man netop paa denne Maade kunne opnaa at give Møllerne mere Arbejde, vilde kunne udnytte Arbejdskraften bedre og spare betydeligt paa Produktionsomkostningerne, naar Driften blev udvidet. Dertil vilde komme, at man paa den Maade vilde kunne beholde Kliddene her i Landet, og det synes dog mere naturligt, at vi beholder de Klid, vi kan producere her i Landet, end at vi fører Kornet ud af Landet, lader det formale i fremmede Lande og fører Kliddene tilbage hertil. Derfor vil jeg gerne forny denne Henstilling og bede den højtærede Landbrugsminister om at tage den under velvillig Overvejelse.

Frokjær: Den højtærede Landbrugsminister udtalte i sin Forelæggelsestale, at der ved de i Lovforslaget foreslaaede Priser tilbydes Landbruget fuld Erstatning. Den højtærede Landbrugsminister mente, at det faar en Pris, der giver det Adgang til at købe Foderkorn i Stedet for det Brødkorn, der afleveres. Venstres Ordfører (Ole Hansen) mente ogsaa, at Ombytningen kunde ske uden Tab, der kunde endda blive et lille Vederlag for den. Jeg kan ikke erkende, at det er rigtigt, ligesom jeg heller ikke kan erkende, at det er rigtigt, naar Landbrugsministeren i det andet høje Ting nævnte, at Majsprisen var 36½ Kr. og Rugprisen 43½, altsaa 7 Kr.s